

II. Mot tei ſw. Trojzy we bojskim vnežu ſromadnje.

7.

Allein Gott in der Höh sei Ehr.
Bydz kwalba Bohu ſa-
memu a džak ſa je-
ho nadu, ſo wobroči ſnam
wutrobu, a neda nam
pſchincz kpadu, Boh na
nas spodobanje ma, njetk
wulki mjer je bes konza,
ſcha ſkoržba konz je ſala.

2. Mih kwalimy, ſo mo-
dlimy, džak twojej czech-
damy, ſo Bozo Motze
naſch Knes ſy, a dobre kne-
ſtwo mamy, ty pſches two-
ju mož možesch dacž, ſo,
ſchtož ty zech, ſo dyrbi
ſtacž, derje nam tajko
Knesa!

3. O Jezom Kryſhcze,
ſbožniko, Boh ſy no mot
wječnoszje, naſch frjedniko
a ljekarjo, Eiž hojisch na-
ſche ſloſzje, ty jehnjo Boze
bes winy, flyſch naſchu
proſtu we nusy, ſmil
nadnami ſo, Kneže!

4. O ſwiaty Ducho,

troſhtarjo, daj ty nam
dobre ſbožje, pſched czer-
tom ſmaruj kſcheszian-
ſtwo, Eiž wumol je ſsyn
Bozi pſches in artru a
ſmercz žalosznu, ſmi mot
nas ſchitku ſrudobu, na to
ſo ſpuschiczež ſemy.

8.

Gott der Water wohn uns ben.
Božo Motze bydz po-
bla naſ, a nedaj ſo nam
ſkaſycež, wodaj rjech nam
kojždy cžaſ, a daj nam
ſbožnje wumreč; pſched
diablotin naſ ſakhowaj,
džerž ty naſ wſylnej wjeri,
dyž ne pſcheczel naſ cžeri,
naſ wohtwerdž wtvojim
mjeri. Čhemu ſtemu wo-
baraj, ſo vychmy tebe ſna-
li, ſo žyli ſebi dali, a wtwo-
jej možy ſtali, Hamen Ha-
men, tonam daj, tak ſpje-
wamy: „Halleluja.“

2. Jeſom Kryſhcze
bydz pola naſ, a nedaj ſo

3. Šwja-